

जातुभ्यां प्रणामोऽटाङ्ग इत्यते” नृसिंह पु० उक्ते
मतिभेदे च ।

प्रति+प्रतीपनतो ।

वि+विशेषेण गती ।

वि+परि+भावस्य विकारभेदे अक० आत्म० “उट्भावविकारा
भवन्तीति वाङ्मोक्षः । जायतेऽस्ति विपरिणमतं वर्द्धते
अपक्षीयते नशतीति, जायत इति पूर्वभावस्यादिमाचष्टे
नापरभावमाचष्टे नो प्रतिषेधति । अस्तीत्युत्पत्त्यस्य सत्त्व-
स्यावधारणं, विपरिणमत इत्यप्रत्ययमानस्य तत्त्वाधिकारं,
वर्द्धत इति स्वाङ्गाभ्युच्चयं, सांयौगिकानां वाङ्मनानां, वर्द्धते
धिजयेनेति वा, वर्द्धते शरीरेणेति वा । अपक्षीयत इत्ये-
तेनैव व्याख्यातः प्रतिशोभं, विनशतीत्यपरभावस्यादिमा-
चष्टे न पूर्वभावमाचष्टे न प्रतिषेधति” निरु० १/२ ।

अन्यविभक्तान्ततया न्युतस्य शब्दस्य अन्यविभक्तान्ततया
परिकल्पने “कर्त्तरि शब्दित्यतः कर्त्तृपक्षमनुवर्तते । तच्च
प्रथमया विपरिणम्यते” पा० सू० व्याख्या । “अर्थवशात्
विभक्तौ विपरिणामः” परिभाषा ।

सम्+सस्यगुनतो । “धीरः संनमेत वक्षीयसे” भा० उ०
१/१० । “संनताः फलभारेण पुण्यभारेण च द्रुमाः”
रामा० आ० १/१६ अ० । [अनयीत् । ननाय नेयतुः ।

णय गतौ रण्ये च आ० पर० सक० सेट् । नयति प्रणयति
णह् गन्धे आ० पर० अक० सेट् । नहति अनहति । ननह
प्रणहति । नहन्म नहन्तः ।

“दुःशासनस्य इधिरं यदा पात्यति पाण्डवः । आनहं
नहन्तः सत्यक् तदा सूत्यं भविष्यति” भा० उ० १४० अ० ।

“उट्पमानाश्च नहन्ति यथा गोहृषभास्तथा” १४२ अ० ।

“नहन्मानो महानाहं प्राहृषीव वलाहकः” भा० भी०

१०१ अ० । “मत्ता नहन्तु कुक्षराः” रामा० २/१०५ अ० ।

णल वन्धे आ० पर० सक० सेट् । नहति प्रणहति ।

अनालीत् । उज्ज्वा० नहः नाहः ।

शश अदर्शने ध्वंसे च दिवा० पर० अक० सेट् । नश्यति प्रणश्यति
अनेयत् पा० अन्यमते नशत् अशान्त्ये न शत्वम्
प्रनष्टः । “फलभोग्यो न नश्यति” “प्रनष्टस्त्वामिकं द्रव्यम्”
याज्ञ० “चेष्टा व्यनेशश्चिच्छिन्नास्तदास्याः अरेषुपातेरिवता
विधूताः” नैषध० “एतेन लुप्तमपुष्टं एव नेशादेशोक्ति-
चिन्ता “पुत्राणि तस्य नश्यन्ति अश्रुं नष्टमेव च”
हितो० “आ पाप । अहं नहः वरामपि नाशयितु-
मिच्छामि” प्रबो० च० ।

णस कौटिल्ये आ० आत्म० अक० सेट् । नसते प्रण-
सते । अनसिष्ट । नेसे

णह् वन्धने दिवा० उभ० सक० अनिट् । नहति-ते प्रणह-
ति-ते । अनात्सीत् अनह ननाह नेहे । नह्वा नहः नह्री ।

“यथा युगं वरत्रया नहन्ति” ऋ० १०/६०/८ “अर्जुनी-
स्त्वन्धनज्ञानाम्” रघुः । “अमृतोत्पादने नहो भुज-
गेनेय मन्दरः” रामा० सुन्द० २४ अ० ।

अपि+धारणे वा आदेरलोपः । पिनहति अपिनहति ।

“यितला गाङ्गां कवचं पिनह” भट्टिः । “आसुच्य
कम्बूपरिहाटके शुभे विमुच्य वेणीमप्रिनह्य कुण्डले”
भा० वि० ११ अ० । विशेषेण वन्धने निवन्धने च ।

“पिनह्वां घूमजायेन प्रभासिव विभावसुः” भा० व० ६८ अ०

“बहुधा तु पिनह्वाङ्गैर्हिमवच्छिखरैरिव” भा० आ०

१८५ अ० ।

अव+समन्तादुबन्धने । “वर्मावनहं दुर्गेन्धि पूर्णं मूलपुरी-
ययोः” मनुः ।

आ+सस्यगुबन्धने “वरत्रयां दान्यानिह्य मानः” ऋ० १०/१०२/८

“आनह्वावरणैः कामैः” भा० भी० ११८ अ० । “आनह्यते

यस्य पिधूयते च पापच्यते क्लिद्यति चापि नाशं” सुश्रु०
परि+आ+परितो वन्धे सक० । “सोमपथ्याणहनेन पथ्या-
णहति” शत० ब्रा० ११/४/६

उट्+उत्तोल्या वन्धने । “अस्यप्रवयवोऽस्थिमध्यमनुप्रविश्य
मज्जानसृज्जति” “सास्त्रावसृज्जति सांसिपण्डम्”
सुश्रु० अतिवन्धने च । “ते नेह भक्त्या सहसा विजेतुं
वीर्योत्तमाः कृतवैराग्यवा ते” भा० भी० ८१ अ० ।

सम्+उट्+सस्यगुबन्धने । “बलभीकयत् ससृज्जमन्तः कुर्वन्ति
विद्वधिसु” सुश्रु० । पाण्डित्याभिमाने गर्वे च “अतस्त्रिपु
ससृज्जो पण्डितस्त्वगर्वितौ” अमरः । तत्र पाण्डित्यमाने
“अमृतस्य ससृज्जो दरिद्रस्य महामनाः” भा० उ० १२ अ० ।
गर्वे “अर्थं महान्तमासाद्य विद्याभैरव्यभेदं वा ।
विचरत्यसृज्जो यः स पण्डित उच्यते” भा० उ०
१२ अ० । ससृज्जे च “परोक्षेण ससृज्जप्रणयितुकण्ठ
कातरः” भाग० १/५/१४

उप+उपरिवन्धने । “विस्त्रायेत खिद्यमन्तन्त्रितस्य शुद्धं ग्रंथं
चाप्युपनाहयेत्” सुश्रु० । उपानह् कृपि पूर्वस्वरदीर्घः ।
नि+निवन्धने । “इवधिः पृष्ठे निनहः” ऋ० ६/७५/५
परि+परितो वन्धने । “न तं बधी परिणहेत्कृतचर्मा
भह्वातसुम्” भा० आ० २८ अ० । विस्तारे “परिणहो